

«ایران» از چرایی مطرح شدن «وفاق ملی» به مثابه شعار اصلی دولت چهاردهم گزارش می دهد

انسجام سیاسی؛ گره گشایی اقتصادی

گزارش

«وفاق ملی» که این روزها در وصف دولت چهاردهم به کرات به کار می رود از جایگاه ایده اصلی مسعود پزشکیان برای تشکیل کابینه اش چه اهمیتی دارد و به عنوان ایده ای که به نظر بیشتر در ساحت سیاسی - اجتماعی عنایت دارد چرا در دورانی اهمیت یافته که کشور بیش از هر زمان به دنبال حل مسائل و مشکلات اقتصادی است؟

برخلاف آنچه ممکن است از سوی معهود منتقدان تشکیل کابینه متصف به عنوان «دولت وفاق ملی» تبلیغ شود، این عنوان صرفاً یک توجیه یا حتی برندسازی برای انتخاب وزیرانی منسوب به جریان های مختلف سیاسی نیست. زیرا در ریشه یابی این ایده نه تنها می توان با محوریت بر محتوای سخنان پزشکیان در جریان سخنرانی ها و مناظره های انتخاباتی به موارد متعددی از اشاره و تأکید بر ضرورت ایجاد انسجام و همراهی میان همه جریان های سیاسی، عقاید اجتماعی و اقوام و مذاهب ارجاع داد که در واقعیت امر «وفاق ملی» را باید خواست و مطالبه ای با پیشینه چندین ساله بازشناخت.

پزشکیان با وجود همه فشارهایی که از سوی جریان حامی روی دوش خود حس می کرد به وعده استفاده از نیروهای کارآمد همه گروه ها و جریانات سیاسی جامعه عمل پوشاند.

به این ترتیب او حرکت به سمت «وفاق ملی» را از خود آغاز و آن را از ایده ای برای توصیه به دیگران به هدفی در مسیر اجرا تبدیل کرد

است که در تمام این سال ها مطرح بوده است. علاوه بر آن اینک کمتر سیاستمداری را می توان یافت که در ضرورت تلاش برای برطرف کردن موانع موجود در ارتباطات بانکی و تجاری کشور؛ چه موانع حاصل از تحریم های غرب و چه ناشی از قرار داشتن در فهرست سیاه FATF از مسیر گفت و گوها و تعاملات بین المللی تردیدی به خود راه دهد. شاهد اینکه مذاکرات پیرامون احیای برجام در سه سال عمر دولت سیزدهم و در دستگاه دیپلماسی که مسئولیتش بر عهده شهید امیرعبداللهیان بود توسط علی باقری سرپرست کنونی وزارت امور خارجه پیگیری شد. با این حال مشخص است که ادامه این راه در دولت چهاردهم جز از طریق تقویت یک توافق همه جانبه داخلی میسر و مثمر نخواهد بود. چنانکه حتی در دولت سیزدهم هم بر اساس حقایق مطرح شده بخشی از همین عدم توافق ها مانع از به نتیجه رسیدن تلاش ها بوده است.

تأکید بر ایده تشکیل دولت وفاق ملی در شرایطی انجام می شود که پس از آغاز جنگ غزه، بحران منتشر شده در منطقه جمهوری اسلامی ایران را به یکی از اهداف اصلی اقدامات اندیایی رژیم صهیونیستی تبدیل کرده است. این شرایطی است که برای کشورمان راهی جز ایجاد اجماع درونی و تقویت انسجام ملی باقی

نمی گذارد. علاوه بر مزمن شدن بیماری اقتصادی، تحریم و تعدد یافتن مسائل امنیتی که از سوی بیگانگان تحمیل می شود و حل آن جز از طریق وفاق ملی ممکن نیست؛ باید گفت که کمتر صاحب نظر سیاسی و کارشناس اقتصادی است که در ضرورت داشتن انجام برخی اصلاحات ساختاری و نهادی و اتخاذ بعضی تصمیمات مهم نظیر اجرای قانون برنامه هفتم و رفع ناترازی های موجود در حوزه انرژی و... تردیدی داشته باشد. با این حال مشخص است که اجرای این قانون و دست یابی به اهداف آن بشدت نیازمند پذیرش اجتماعی و حمایت همه جریان های سیاسی است.

چه اینکه تجربه دولت های گذشته نشان داده است که چگونه حرکت به سمت همین ضرورت ها قربانی رقابت ها و صف بندی های جناحی شد و به جای حل مسأله خود بهانه ای برای بروز تنش و بحران در جامعه بدست داد.

وفاق ملی؛ شراکت جمعی در موفقیت
با همه آنچه گفته شد این پرسش مطرح است که به رغم همه این ضرورت ها چه ویژگی ای ایده «وفاق ملی» دولت پزشکیان را از همه آنچه طی ادوار گذشته تحت عناوین همچون اجماع، گفت و گو مطرح شد، متفاوت می سازد؟ به نظر می رسد این تفاوت را باید در مرجع طرح ایده و چگونگی حرکت به سمت عینی شدن آن جست و جو کرد. پزشکیان اگر چه در انتخاباتی به ریاست جمهوری رسید که بخش قابل توجهی از جامعه به هر دلیل پای صندوق رای حاضر نشدند، اما در طول انتخابات با توجه دادن به این بخش از جامعه و پس از انتخاب شدن به ریاست جمهوری با تأکید بر این موضوع که می خواهد صدای بی صدایان باشد سعی کرده به سمت ترمیم این رابطه حرکت کند. پس از آن پزشکیان به رغم آنکه در مقام نامزد ریاست جمهوری مورد حمایت اصلاح طلبان و اعتدالگرایان قرار داشت و با وجود همه فشارهای شاید جقی که از سوی جریان حامی روی دوش خود حس می کرد به وعده استفاده از نیروهای کارآمد همه گروه ها و جریانات سیاسی جامعه عمل پوشاند. به این ترتیب او حرکت به سمت «وفاق ملی» را از خود آغاز و آن را از ایده ای برای توصیه به دیگران به هدفی در مسیر اجرا تبدیل کرد.

با چنین حرکتی بود که در روز دفاع از کابینه توانست با اطمینان بگوید «اگر با هم باشیم و وحدت و انسجام داشته باشیم قادر هستیم تمام تحریم ها را کم رنگ کنیم و در پرتو وفاق، همبستگی و مشارکت ملی و بسیج همگانی از همه بحران ها از جمله بحران جاری در منطقه عبور کنیم و به اهداف متعالی و چشم اندازی خود دست یابیم». انتخاب وزرا به ترتیبی که

همه جریان ها نقشی در نهاد اجرایی کشور داشته باشند و به معنای واقعی کلمه خود را شریک موفقیت و کامیابی آن بدانند جز آنکه امکان بهره گیری دولت از همه پتانسیل فکری و اجرایی کشور را فراهم می کند تا سرحد امکان راه را بر هرگونه کارشکنی و مانع تراشی احتمالی که گاه از رقابت های غیرسازنده سیاسی به وجود آمده می بندد.

دورنمای روشنی که اکنون هویدا است
اینکه ایده وفاق ملی تا چه حد در دست یابی به همه اهداف غایی خود موفق خواهد شد البته در گرو بازتاب و استقبال است که از سوی همه طرف های مورد دعوت دریافت خواهد کرد. بر این اساس هر چند واکنش ها به کابینه معرفی شده چه از سوی جریان های سیاسی حامی دولت چهاردهم و چه از سوی اقلیتی از چهره های منسوب به جریان رقیب دولت حکایت از مقاومت در برابر این تمامیت خواهی زیادی و تعیین عملی امر وفاق و انسجام ملی دارد، با این حال در همین روزهای بررسی صلاحیت و برنامه وزاری پیشنهادی در مجلس شورای اسلامی رجوعی به مواضع نمایندگان در موافقت و حتی مخالفت کلیت کابینه و وزرا نشان دهنده آن است که از مخالفت های برآمده از تعارضات صرفاً سیاسی بشدت کاهش یافته و در اقلیت قرار دارد. نطق زایوه جدی با دولت اعتدالگرای حسن روحانی داشتند و در زمره منتقدان جدی نیروهای منسوب به جریان اصلاح طلب قرار داشتند از کلیت کابینه وفاق ملی و حتی وزرای اصلاح طلب آن صدق همین تغییر است.

اینکه جمع قابل توجهی از نمایندگان اصولگرا در صف ناطقان موافق وزرای کابینه چهاردهم پشت تریبون مجلس قرار گیرند یا مجتبی ذوالنوری نماینده ای که در رسانه ها به عنوان چهره نزدیک به جبهه پایداری شناخته می شود در مقام دفاع از صلاحیت وزیر پیشنهادی ارتباطات نطق کند و اینکه وزرای بهداشت سابق فارغ از اینکه در کدام دولت مسئولیت داشته اند یک صدا از وزارت محمد رضا ظفرقندی اصلاح طلب دفاع کنند و اینکه حتی در نطق ناطقان مخالف نیز بر خلاف انتظار از اظهارات تند سیاسی و ارجاعات مبنی بر دوقطبی های سابق فاصله بگیرند مشت نمونه خروار است از تغییر که ایده وفاق ملی پیش روی کشور قرار داده است. افق روشنی که در آن آنچه برای همگان در اولویت است منافع ملی و رفع مشکلات مبتلابه کشور است و در مقابل این خواست از مجادلات فرساینده و نفی حضور نیروهای کارآمد به صرف تعلق داشتن به جریان رقیب خبری نیست.

دیگه چه خبر؟

پیش بینی استان والت از حمله ایران به اسرائیل

اسرائیل در مسیر خودریزنگری است؛ این را «استفان والت»، استاد دانشگاه و صاحب نظر آمریکایی در ترسیم وضعیت جاری رژیم صهیونیستی در منطقه خاورمیانه گفته است. «والت» در تحلیلی با عنوان «افول خطرناک در راهبرد اسرائیل» به تبیین مشکلات عدیده و جدی که این رژیم با آنها روبروست، اشاره و تصریح کرده است: «شهروندان اسرائیل بشدت دچار تفرقه هستند و این وضعیت احتمالاً بهبود نخواهد یافت. اسرائیل درگیر جنگی بی نتیجه در غزه است، ارتش آن نشانه هایی از خستگی بروز می دهد و جنگی گسترده تر با حزب الله یا ایران همچنان محتمل است». این صاحب نظر آمریکایی می افزاید در چنین شرایطی تنها کسانی که شانس دارند در دفاع از صهیونیسم سرشان را در برف فرو برده اند، می توانند چشمشان را روی آنچه در غزه رخ می دهد، ببندند و عمیقاً نگران و حتی وحشت زده نشوند. بر اساس این گزارش، در امریکا، حمایت از عملکرد اسرائیل به سرعت در حال کاهش است و جوانان امریکایی (از جمله بسیاری از یهودیان جوان امریکایی) با رویکرد متفلسفانه دولت بایدن در برابر رفتارهای اسرائیل مخالفت می کنند. این استاد دانشگاه نقش ایران را در افزوده شدن بر دشواری های منطقه ای تل آویسو بسیار پررنگ می داند. «والت» پیشتر زمانی که ایران با عملیات «وعده صادق» به حمله اسرائیل علیه ساختمان کنسولگری اش در دمشق پاسخ داد، مقصر این رویداد را رویکرد نادرست «جو بایدن» دانسته بود؛ زمانی که غزه ویران و بیش از ۴۰ هزار فلسطینی کشته شده و درگیری میان اسرائیل با انصارالله یمن، حزب الله لبنان و ایران رو به گسترش بود اما ایالات متحده همچنان ایران را مقصر این وضعیت می خواند. این در حالی است که واقعیت چیز دیگری است ولی امریکا همچنان ترجیح می دهد واقعیت را نادیده بگیرد و بر اقدامات خونین و پرهزینه همبمبارش سرپوش بگذارد. گرفتار شدن رهبران اسرائیلی در وضعیت متزلزل داخلی و منطقه ای و هدف حمله احتمالی تهران قرار گرفتن تنها بخش هایی از واقعیت صحنه جاری است.

ذره بین

«ایران» به بهانه برخی شبهات از دستاوردهای نیروگاه اتمی بوشهر گزارش می دهد

دستاوردهای هسته ای و قضاوت های شتابزده

اینجا ستون «ذره بین» است و ما با دقت بیشتری به جزئیات یک سوژه خبری پرداخته ایم:

«برق هسته ای» در دنیای فناوری و صنعت، همان چشمه حیات است که بهره مندی از آن به توانمندی بومی کشور عمر جاودان می بخشد. چیزی که چرخ صنعت را می چرخاند و آن را جاودان می کند، مثل همه کیمیاهای جهان، آن چیزی نیست که در تقلا اول بتوان به آن رسید اما این تلاش های مستمر است که هدف را از منظر کیفی و نه کمی محقق می سازد. این مقدمه به بهانه برخی شبهات نوشته شده که نسبت به دستاوردهای صنعت هسته ای شکل گرفته است؛ شبهه ای که امروز، فعالیت های هسته ای کشور را در آینه یکی از دستاوردهای مهم آن یعنی برق هسته ای رصد می کند و زیر سایه ناترازی انرژی در تابستان گرم ایران به آن، نمره مردودی می دهد. مثل این است که با تمرکز بر یک بخش از یک چرخه پرفراز و رود در باره کلیت آن قضاوت کنند. اما برای قضاوت درباره چنین امر مهم و پیچیده ای باید از نقطه آغاز تا نامتناهی آن را دید. وقتی کلنگ نیروگاه اتمی بوشهر که با تأخیر چندساله بر زمین زده شد و ماحصل این بود که ایران در معامله فروش اورانیوم غنی شده و خرید کبک زرد و نیز در انتخاب طرف قرارداد ساخت نیروگاه های جدید اتمی در بوشهر، روسیه را به طرف های دیگر ترجیح داد، تأثیر اولیه آن بر به کارگیری شمار زیادی از نیروهای بومی برای راه اندازی چرخ این نیروگاه اتمی نمایان شد؛ روندی که در ادامه با وجود تحریم ها و بدعهدی کشورهای غربی به جایی رسید که در کمتر از ۱۰ سال از نقطه صفر به راه اندازی و تولید ۶۶ میلیارد کیلووات ساعت برق هسته ای در سال ۱۴۰۳ رسید؛ دستاوردی که گرچه پاسخگوی نیازهای همه مردم کشور نبود اما در گام نخست، امکانی برای تأمین برق استان های جنوبی کشور فراهم کرد تا دست کم در گرمای بی سابقه تابستان امسال، مانع از آن شود که مردم دوست داشتنی استان های نوار ساحلی جنوب از سیستان و بلوچستان گرفته تا شهرهای بزرگ و کوچک استان خوزستان علاوه بر تجربه داغی سوزان هوای جنوب، قطعی برق را هم از سر بگذرانند. این در حالی

بود که نمره دیگر این مهم در صرفه جویی ۱۰۳۰۲ میلیون بشکه ای نفت خام و جلوگیری از انتشار ۶۲ میلیون تن انواع گاز آلاینده به نمایش درآمد. همین کافی بود تا محمد اسلامی، رئیس سازمان انرژی اتمی از راه اندازی فاز ۲ و ۳ نیروگاه اتمی بوشهر سخن بگوید و هدف مهم بعدی کشور یعنی تولید ۲۰ هزار مگاوات برق هسته ای را به عنوان نقشه راه سازمان انرژی اتمی برگزیند. بر بنیان همین رویکرد است که می توان انتظار داشت در سال های پیش رو، امورات کشور حتی ساعتی متوقف نشود و دستیابی به بالاترین میزان از برق هسته ای زمینه خودکفایی و چرخاندن صنعت کشور و در نهایت اسباب رضایت شهروندان را فراهم کند. بنابراین، این وعده اسلامی که از تدارک لازم برای چائنمایی ساخت نیروگاه های برق هسته ای دیگر در شهرهای ساحلی جنوب کشور و کلنگ خوردن فاز دوم نیروگاه بوشهر در پاییز امسال خبر داده است، به آن معناست که قریب به اتفاق مردم کشور در سال های پیش رو با خاموشی های دامنه دار خداحافظی می کنند و خود به پیشروانی در راستای تشویق به سرعت بخشی توسعه فعالیت های صنعت هسته ای صلح آمیز کشور تبدیل می شوند.

فرصت حضور و میدان ظهور

از سویی دیگر سازمان انرژی اتمی که تأکیدش رها ساختن صنعت هسته ای از قید اما و اگرهای کشورهای غربی است، راهکار را در تلاش مضاعف برای استفاده از فرصت ها و ظرفیت های داخلی جستجسته است. این روند

به حلقه گسترده ای از مدیران و نیروهای انسانی بومی در استان های جنوبی کشور فرصت حضور و میدان ظهور داده است که حاصل آن بکارگیری ۴ هزار نفر نیروی داخلی در پروژه های جاری در فاز دوم و سوم نیروگاه بوشهر است. به این ترتیب تقویت نقش نیروهای بومی که پیش تر راه اشتغال را در مهاجرت از استانی به استانی دیگر جست و جو می کردند، تاکنون نتایج قابل توجهی داشته است. از این رو می توان گفت با چنین ارتقایی که در سازگار صنعت هسته ای انجام شده، پروژه های راهبردی کشور صرفاً فهرستی از مصوبات روی کاغذ نیستند. ضربی دادن به تأمین نیازهای حیاتی استان های کمتر برخوردار و تخصیص بودجه کافی سبب شده که پروژه های هسته ای با اولویت سنجی واقعی در مسیر اجرا قرار گیرند و با سرعت بیشتری پیشرفت کنند.

شاهد واقعی بودن این ادعاها را می توان در حوزه های پزشکی، درمانی و تولید رادیودارو هم جست و جو کرد؛ جایی که تولید رادیوداروها امکانی برای کاهش رنج بیماران مبتلا به سرطان و درمان آنها با کمترین هزینه و آسیب حداقلی فراهم کرده است. همه اینها مجموعه اقداماتی است که در ادامه و با تکیه به سیاست «فرصت محور» مسعود پزشکیان رئیس دولت چهاردهم، می توانند با ایجاد رضایت عمومی و تقویت امید به بهبود شرایط علی رغم همه مشکلات، توان بخش های مختلف جامعه را با هدف توسعه همه جانبه و قدرت یابی بیش از پیش ایران همگرا سازند.

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی

شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه در نظر دارد «طراحی، تأمین متریال و احداث ساختمان ۳ طبقه مدف ۲ واقع در تراس دوم سایت بازیابی اتان» را پس از انجام ارزیابی کیفی، از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای از یک شرکت معتبر و مجرب خریداری نماید. بدین منظور از کلیه شرکت های معتبر و مجرب دعوت می نماید، جهت ثبت نام در سامانه معاملات این شرکت و دریافت اسناد اعلام ارزیابی کیفی، حداکثر ظرف مدت یک هفته پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، به بخش سامانه معاملات در پایگاه اطلاع رسانی شرکت پتروشیمی پارس به نشانی <https://www.parspc.ir>

مر اجعه فرمایند. اطلاعات فنی موضوع مناقصه در اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه درج شده است. در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه گران می توانند با شماره تلفن ۰۷۷۳۷۲۶۳۸۷۹ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت پتروشیمی پارس

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی

شرکت پتروشیمی پارس (سهامی عام) واقع در بندر عسلویه در نظر دارد «سیستم کنترلی DCS/ESD/F&G واحد استایرن منومر» را پس از انجام ارزیابی کیفی، از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای از یک شرکت معتبر و مجرب خریداری نماید. بدین منظور از کلیه شرکت های معتبر و مجرب دعوت می نماید، جهت ثبت نام در سامانه معاملات این شرکت و دریافت اسناد اعلام ارزیابی کیفی، حداکثر ظرف مدت یک هفته پس از انتشار نوبت دوم این آگهی، به بخش سامانه معاملات در پایگاه اطلاع رسانی شرکت پتروشیمی پارس به نشانی <https://www.parspc.ir> مر اجعه فرمایند.

اطلاعات فنی موضوع مناقصه در اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه درج شده است. در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه گران می توانند با شماره تلفن ۰۷۷۳۷۲۶۳۸۷۹ تماس حاصل فرمایند.

روابط عمومی شرکت پتروشیمی پارس